

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

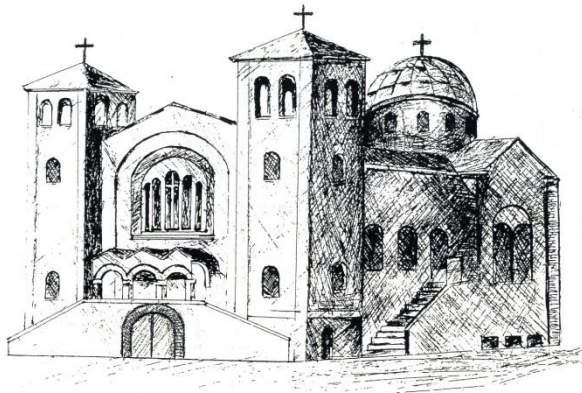
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, February 16, 2020

Sunday of the Prodigal Son

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protoperbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 16 Φεβρουαρίου, 2020

Κυριακή ΙΖ' Λουκά - Του Ασώτου

9:00 π.μ. – 12:30 μ.μ., Όρθρος Θεία Λειτουργία

Ο καφές προσφέρεται από την Goya

Δευτέρα, 17 Φεβρουαρίου, 2020

Θεόδωρος Μέγα. Τήρων - 9:00 π.μ. - Όρθρος, Θ.Λειτουργία

Τρίτη, 18 Φεβρουαρίου, 2020

6:00 μ.μ. – Παράκληση

Τετάρτη, 19 Φεβρουαρίου, 2020

Άρχιππος, Φιλήμων εκ των 70, Φιλοθέη η Αθηναία

9:00 π.μ. - Όρθρος, Θεία Λειτουργία

7:00 μ.μ. Εκλογές και Συνεδρίαση του Συμβουλίου

ΚΛΕΙΣΤΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Παρασκευή, 21 Φεβρουαρίου, 2020

ΚΛΕΙΣΤΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Σάββατο, 22 Φεβρουαρίου, 2020

Α' Ψυχοσάββατο

Μνήμη των Λειψάνων Μαρτύρων των εν τοις Ευγενίου

9:00 π.μ.—11:30 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Κυριακή, 23 Φεβρουαρίου, 2020

Απόκρεω

9:00 π.μ. – 12:30 μ.μ., Όρθρος Θεία Λειτουργία

Ο καφές προσφέρεται από το Συμβούλιο

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, February 16, 2020

Sunday of the Prodigal Son

9:00 a.m. - 12:30 p.m. *Orthros, D. Liturgy*

Coffee is offered by the Goya

Monday, February 17, 2020

Theodore the Tyro - 9:00 a.m. - Orthros, Divine Liturgy

Tuesday, February 18, 2020

6:00 p.m. - Paraklisis

Wednesday, February 19, 2020

Philemon, Archipoos of the 70, Philothea Martyr of Athens

9:00 a.m. - Orthros, Divine Liturgy

7:00 p.m. *Elections and Meeting of the Parish council*

GREEK SCHOOL IS CLOSED

Friday, February 21, 2020

GREEK SCHOOL IS CLOSED

Saturday, February 22, 2020

A' Saturday of the Souls

Relics of Martyrs in Eugenios

9:00 a.m. - 11:30 a.m. Orthros, D. Liturgy

Sunday, February 23, 2020

Judgment Sunday (Meatfare)

9:00 a.m. - 12:30 p.m. *Orthros, D. Liturgy*

Coffee is offered by the Board

Πρὸς Κορινθίους α' 6:12-20

Προκείμενον. Ἦχος β'.
ΨΑΛΜΟΙ 117.14,18

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.
Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους α' 6:12-20 τὸ ἀνάγνωσμα Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνεία, ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἡγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνευμά ἐστιν. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει. Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ; Καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστιν τοῦ θεοῦ.

St. Paul's First Letter to the Corinthians 6:12-20

Prokeimenon. Mode 2.
Psalm 117.14,18

The Lord is my strength and my song.
Verse: The Lord has chastened me sorely.

The reading is from St. Paul's First Letter to the Corinthians 6:12-20 Brethren, "all things are lawful for me," but not all things are helpful. "All things are lawful for me," but I will not be enslaved by anything. "Food is meant for the stomach and the stomach for food" -- and God will destroy both one and the other. The body is not meant for immorality, but for the Lord, and the Lord for the body. And God raised the Lord and will also raise us up by his power. Do you not know that your bodies are members of Christ? Shall I therefore take the members of Christ and make them members of a prostitute? Never! Do you not know that he who joins himself to a prostitute becomes one body with her? For, as it is written, "The two shall become one flesh." But he who is united to the Lord becomes one spirit with him. Shun immorality. Every other sin which a man commits is outside the body; but the immoral man sins against his own body. Do you not know that your body is a temple of the Holy Spirit within you, which you have from God? You are not your own; you were bought with a price. So glorify God in your body and in your spirit which belong to God.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Λουκᾶν 15:11-32 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς, καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας, καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατιῶν ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἔρω αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἠθέλην εἰσελθεῖν. ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρὶ· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

The Gospel According to Luke 15:11-32

The Lord said this parable: "There was a man who had two sons; and the younger of them said to his father, 'Father, give me the share of the property that falls to me.' And he divided his living between them. Not many days later, the younger son gathered all he had and took his journey into a far country, and there he squandered his property in loose living. And when he had spent everything, a great famine arose in that country, and he began to be in want. So he went and joined himself to one of the citizens of that country, who sent him into his fields to feed swine. And he would gladly have filled his belly with the pods that the swine ate; and no one gave him anything. But when he came to himself he said, 'How many of my father's hired servants have bread enough and to spare, but I perish here with hunger! I will arise and go to my father, and I will say to him, 'Father, I have sinned against heaven and before you; I am no longer worthy to be called your son; treat me as one of your hired servants.' And he arose and came to his father. But while he was yet at a distance, his father saw him and had compassion, and ran and embraced him and kissed him. And the son said to him, 'Father, I have sinned against heaven and before you; I am no longer worthy to be called your son.' But the father said to his servants, 'Bring quickly the best robe, and put it on him; and put a ring on his hand, and shoes on his feet; and bring the fatted calf and kill it, and let us eat and make merry; for this my son was dead, and is alive again; he was lost, and is found.' And they began to make merry. Now his elder son was in the field; and as he came and drew near to the house, he heard music and dancing. And he called one of the servants and asked what this meant. And he said to him, 'Your brother has come, and your father has killed the fatted calf, because he has received him safe and sound.' But he was angry and refused to go in. His father came out and entreated him, but he answered his father, 'Lo, these many years I have served you, and I never disobeyed your command; yet you never gave me a kid, that I might make merry with my friends. But when this son of yours came, who has devoured your living with harlots, you killed for him the fatted calf!' And he said to him, 'Son, you are always with me, and all that is mine is yours. It was fitting to make merry and be glad, for this your brother was dead, and is alive; he was lost, and is found.'"

The **Sunday of the Prodigal Son** is the second Sunday of **pre-Lent**, the weeks of preparation preceding **Great Lent**. It is the Sunday after the **Sunday of the Publican and Pharisee** and Sunday before **Meatfare Sunday**. This pre-Lent is the start of the **Easter** cycle of worship in the Orthodox Church.

On this Sunday in the preparation for Great Lent, Orthodox Christians are read **Christ's parable** about God's loving forgiveness (**Luke 15:11-24**). They are to see themselves as being in a foreign country far from the Father's house and to make the movement of return to **God**, where we truly belong. The parable gives assurance that the Father will receive them with joy and gladness in their journey through Great Lent, their journey home.

Kontakion (I have recklessly forgotten Your glory, O Father;

And among sinners I have scattered the riches which
You had given me.

Therefore, I cry to You like the Prodigal:

"I have sinned before You, O compassionate Father;

Receive me a penitent and make me as one of Your hired
servants."

Κυριακή του Ασώτου

Από την περασμένη Κυριακή έχουμε εισέλθει στην κατανοητική περίοδο του Τριωδίου, και η αγία μας Εκκλησία τις τρεις Κυριακές που προηγούνται της Μεγάλης Τεσσαρακοστής μας προετοιμάζει προβάλλοντας τις τρεις μεγάλες αρετές που συνιστούν την πνευματική μας ζωή. Την περασμένη Κυριακή, μέσα από την παραβολή του Τελώνου και του Φαρισαίου, είδαμε τη σημασία της ταπεινώσεως. Σήμερα, με την παραβολή του Ασώτου υιού, τονίζεται η σημασία της μετανοίας, ενώ την ερχόμενη Κυριακή θα μας υπομνήσει το μεγαλείο της αγάπης και της φιλανθρωπίας. Η παραβολή του Ασώτου, γνωστή και προσφιλής σε όλους μας, αναφέρεται στον μικρότερο από δυο αδελφούς, που ζήτησε από τον πατέρα του το μερίδιο της περιουσίας που του αναλογούσε και αναχώρησε να βρει την τύχη του. Επί μακρό χρονικό διάστημα διασκέδαζε σπαταλώντας την περιουσία, και κάποια στιγμή, όταν έμεινε φτωχός, εγκαταλείφθηκε από τους "φίλους" του και κατέληξε να βόσκει χοίρους προκειμένου να μην πεθάνει από την πείνα. Τότε αναλογίστηκε το λάθος που έκανε και πήρε την απόφαση να επιστρέψει μετανιωμένος στον πατέρα του, ελπίζοντας να του δώσει μια θέση ανάμεσα στους δούλους του. "Πατέρα μου, αμάρτησα στο Θεό και σε σένα", του είπε, "και δεν είμαι άξιος να ονομάζομαι γιος σου. Σε παρακαλώ να με δεχτείς σαν ένα δούλο σου". Ο πατέρας του όχι μόνο τον δέχτηκε, αλλά τον αποκατέστησε ως υιό του και έδωσε εντολή στους υπηρέτες του να ετοιμάσουν γιορτή για την επιστροφή του και να σφάξουν "τον μόσχο τον σιτευτό". Όταν επέστρεψε ο μεγαλύτερος γιος στο σπίτι και έμαθε για τη γιορτή, δυσανασχέτησε που ο πατέρας του δέχτηκε με τέτοιο τρόπο τον αμαρτωλό και άσωτο υιό. Και ο πατέρας του απαντά ότι ήταν επιβεβλημένη η χαρά και όχι η επίπληξη ή η τιμωρία, γιατί ο υιός του ήταν νεκρός και αναστήθηκε, ήταν χαμένος και ευρέθη. Με την παραβολή αυτή, όπως και με εκείνη της χαμένης δραχμής που ο ευαγγελιστής

Λουκάς προτάσσει της σημερινής, ο Χριστός μας Έχει παγιωθεί, δυστυχώς, μέσα μας η εντύπωση πως άμα κάνουμε κάποιο λάθος, η ζημιά είναι ανεπανόρθωτη, ότι τίποτα δεν μπορεί να είναι όπως πρώτα.

Αυτή η ιδέα όχι μόνο έχει κυριεύσει τη σκέψη μας, αλλά καθορίζει και τη ζωή μας σε τέτοιο βαθμό που εγκλωβιζόμαστε και δεν μπορούμε να κάνουμε βήματα πνευματικής προόδου: θεωρούμε από τη μια τις αμαρτίες μας ανυπέρβλητες και ασυγχώρητες, και από την άλλη αδυνατούμε να συγχωρήσουμε όσους τυχόν μας έχουν βλάψει. Ο Χριστός όμως σήμερα, μέσα από την παραβολή αυτή, μας υπενθυμίζει ότι δεν υπάρχει αμαρτία που μπορεί να υπερβεί την άπειρη αγάπη και φιλανθρωπία του Θεού. Η ειλικρινής μετάνοια, η χωρίς δικαιολογίες και ωραιοποιήσεις, αυτή που συνοδεύεται με ταπείνωση και συντριβή καρδιάς, ελκύει τη συγγνώμη και την αγάπη του Θεού πριν καλά -καλά βγει από τα χείλη μας. Είδαμε πώς ο πατέρας, μόλις είδε από μακριά τον γιο του να έρχεται, δεν περίμενε αλλά έσπευσε να τον αγκαλιάσει. Είδαμε ότι δεν τον ρώτησε τίποτα, ότι δεν τον επιτίμησε, αλλά τον δέχτηκε πίσω με χαρά. Η μετάνοια, όταν δεν είναι απλά ένα αίσθημα μεταμέλειας αλλά αποτελεί κίνηση επιστροφής στην αγάπη του Θεού και απόφαση εγκατάλειψης της αμαρτίας, έχει τη δύναμη να αναστήσει τη νεκρωμένη από τα πάθη καρδιά μας, να μεταμορφώσει τη ζωή μας, να διαγράψει όλα εκείνα τα λάθη μας που μας βαραίνουν και φαντάζουν ανυπέρβλητα. Ναι, υπάρχει η δυνατότητα της επιστροφής, της διαγραφής των λαθών μας, της αποκατάστασης της κοινωνίας της αγάπης με τον θεό και με τον συνάνθρωπό μας. Και αν από τον καθένα μας, ως αμαρτωλό, είναι σημαντική και απαραίτητη η μετάνοια, άλλο τόσο σπουδαία και απαραίτητη είναι και η συγγνώμη. Η συγγνώμη είναι η απάντηση προς τον μετανοούντα, και τις περισσότερες φορές προέρχεται από τον Θεό. Είναι όμως και άλλες πλείστες φορές, που καλούμαστε εμείς να ασκήσουμε την αγάπη και τη συγγνώμη προς εκείνους που μας

έχουν βλάψει. Και εκεί φαίνεται αν όντως έχουμε μέσα μας αγάπη, αν όντως έχουμε πραγματικά μετανοήσει και αν έχουμε γευτεί τους καρπούς της αγάπης και της συγγνώμης του ίδιου του Θεού. Αλήθεια, πώς μπορούμε να ζητάμε από τον Θεό να συγχωρέσει τις αμαρτίες μας, όταν εμείς οι ίδιοι δεν έχουμε τη διάθεση να παραβλέψουμε τα λάθη των αδελφών μας; πώς ζητάμε από τον θεό να μας δεχτεί κοντά Του, όταν η καρδιά μας είναι ξένη και ψυχρή για τους ανθρώπους που ενδεχομένως αγαπάμε αλλά δεν συγχωρούμε; Συχνά λέμε στους άλλους “σε συγχωρώ, αλλά δεν ξεχνώ αυτό που μου έκανες”. Αυτό δυστυχώς είναι πλάνη, γιατί δεν μπορεί να υπάρχει συγχώρεση με σκιές και κηλίδες, όπως δεν θα ήταν χαρά το δείπνο της παραβολής, αν έμενε ο υιός με τα βρώμικα και κουρελιασμένα του ρούχα. Στην περίπτωση αυτή θα ήταν μια παρωδία συγγνώμης, αν όχι εξουθένωση, περιφρόνηση και εξευτελισμός του αμαρτωλού γιου. Κατά τον ίδιο τρόπο, δεν μπορούμε να λέμε ότι έχουμε συγχωρέσει κάποιον, αν συνεχίζουμε να τον αντιμετωπίζουμε ως αμαρτωλό και βδελυρό. Είναι βέβαια δύσκολο, και είναι δύσκολο γιατί αποτελεί ένα άθλημα αγάπης. Ας μη ξεχνάμε όμως ότι ουδέποτε ο Χριστός στάθηκε στην αμαρτία, ουδέποτε κατέκρινε κανένα, αλλά αντιθέτως τόνισε τη σημασία και το μεγαλείο της μετάνοιας και τη χαρά που αυτή προξενεί, λέγοντάς μας μεταξύ άλλων ότι “αληθινά, γίνεται μεγάλη χαρά στον ουρανό για έναν άνθρωπο που μετανοεί, παρά για ενενήντα εννέα δίκαιους που δεν έχουν ανάγκη μετανοίας” (Λουκ. 25, 7).

Ο Άγιος Θεόδωρος ο Τήρων εορτάζει 17 Φεβρουαρίου

Ο Άγιος Θεόδωρος ο Τήρων καταγόταν από το χωριό Αμάσεια στη Μαύρη Θάλασσα, που ονομαζόταν Χουμιάλα, και έζησε κατά τους χρόνους των αυτοκρατόρων Μαξιμιανού (286 – 305 μ.Χ.), Γαλερίου (305 – 311 μ.Χ.) και Μαξιμίνου (305 – 312 μ.Χ.). Ονομάζεται Τήρων, διότι κατετάγη στο στράτευμα των Τηρώνων, δηλαδή των νεοσυλλέκτων, διοικούμενο υπό του πραιπόσιτου Βρίγκα.

Διαβλήθηκε στον πραιπόσιτο ως Χριστιανός και εκλήθηκε σε εξέταση. Εκεί ομολόγησε την πίστη του στον Χριστό χωρίς δισταγμό. Ο διοικητής Βρίγκας δεν θέλησε να προχωρήσει στην σύλληψη και τιμωρία του Αγίου Θεοδώρου, αλλά τον άφησε να σκεφτεί και να του απαντήσει λίγο αργότερα. Πίστευε ότι ο Θεόδωρος θα άλλαζε και θα θυσιάζε στα είδωλα. Ο Μεγαλομάρτυς όχι μόνο παρέμεινε αδιάσειστος στην πίστη του, αλλά έκαψε και το ναό της μητέρας των θεών Ρέας μετά του ειδώλου αυτής. Αμέσως τότε συνελήφθη και ρίχτηκε από τους ειδωλολάτρες σε πυρακτωμένη κάμινο, όπου και ετελειώθηκε μαρτυρικά.

Το Αγιορείτικο Θυμίαμα είναι αυθεντικό μοναστηριακό προϊόν. Φτιάχνεται με προσωπική φροντίδα & προσευχή από κελλιώτες μοναχούς.

Αγοράστε το μοναδικό Αγιορείτικο Μοσχοθυμίαμα εδώ. Η Σύναξη του Αγίου Μεγαλομάρτυρα Θεοδώρου του Τήρωνος ετελείτο στο αγιότατο Μαρτύριό του, το οποίο βρισκόταν στην περιοχή του Φωρακίου ή Σφωρακίου, το Σάββατο της Α' εβδομάδος των Νηστειών, δηλαδή την ημέρα που ο Άγιος έκανε το θαύμα των κολλύβων σώζοντας τον ορθόδοξο λαό από τα μiasmένα ειδωλόθυτα, τα οποία επρόκειτο από άγνοια να φάει.

Στην Αγιογραφία, ο Άγιος Θεόδωρος ο Τήρων εμφανίζεται σε τεσσάρων ειδών μορφές. Είτε μόνος με στρατιωτική στολή, είτε αντιμετωπίζοντας ένα φίδι-δράκο και μαζί με τον Άγιο Θεόδωρο τον Στρατηλάτη όρθιοι ή πάνω σε άλογα. Πάντα φέρει στρατιωτική στολή.

ΑΓΙΑ ΦΙΛΟΘΕΗ Η ΑΘΗΝΑΙΑ

Η Παρασκευή Μπενιζέλου, μετέπειτα Φιλοθέη μοναχή, υπήρξε γόνος αρχοντικής και πλούσιας οικογενείας των Αθηνών. Χήρεψε μόλις στα 17 της και έκτοτε αποφάσισε να αφιερώσει την ζωή της και την μεγάλη περιουσία της στην ανακούφιση κατά κύριο λόγο των ραγιάδων της Αθήνας, στο όνομα της Αγάπης του Χριστού. Αφού μετέτρεψε το αρχοντικό της σε Ιερά Μονή ανέλαβε ένα τιτάνιο πνευματικό και κοινωνικό έργο με την ίδρυση παμπολλων ιδρυμάτων και σχολείων. Οι Τούρκοι ενοχλημένοι από την δραστηριότητα της Ηγουμένης Φιλοθέης, την ξυλοκόπησαν βάνουσα κατά την διάρκεια μιας αγρυπνίας αφήνοντάς την ημιθανή, με την Αγία να υποκύπτει τελικά από τα τραύματά της μερικώς μήνες αργότερα.

Το 1522 μ.Χ. γεννήθηκε η μοναχοκόρη της επιφανούς αρχοντικής οικογενείας των Αθηνών, Παρασκευή (Ρεβούλα) Μπενιζέλου. Σε ηλικία μόλις 14 χρονών οι ευλαβείς γονείς της την πάντρεψαν παρά την θέλησή της με τον πολύ μεγαλύτερό της ηλικιακά άρχοντα, Ανδρέα Χειλά.

Η διάρκεια του γάμου αυτού υπήρξε ιδιαίτερα βραχύβια, καθότι με την πάροδο 3 χρόνων η Παρασκευή χήρεψε. Έτσι στα 17 της χρόνια η αρχόντισσα Ρεβούλα, όντας κληρονόμος μιας τεράστιας περιουσίας, υπήρξε η πιο περιζήτητη νύφη της πόλεως των Αθηνών. Όμως εκείνη παρά τις πιέσεις που δεχόταν, σθεναρά αρνείτο έχοντας ως στόχο να αφιερωθεί στον Κύριο. Έτσι, μετά τον θάνατο των γονιών της, δέκα χρόνια αργότερα εκάρη μοναχή με τον όνομα Φιλοθέη.

Εκείνη την εποχή, βάζει σε εφαρμογή το τιτάνιο φιλανθρωπικό, κοινωνικό, εκπαιδευτικό και εθνικό έργο, αφιερώνοντας εξ' ολοκλήρου την μεγάλη της περιουσία. Ιδρύει σχολεία, βιοτεχνικά και χειροτεχνικά εργαστήρια, νοσοκομεία, ξενοδοχεία, γηροκομεία, ορφανοτροφεία, κ.α. Το σύνολο των συγκροτημάτων αυτών ονομάστηκε «Παρθενώνας», στα οποία βρίσκουν καταφύγιο διακριτώς Έλληνες και Τούρκοι όλων των ηλικιών. Προσφέρει μεγάλα ποσά για την απελευθέρωση αιχμαλώτων και γυναικών από χαρέμια φυγαδευοντάς τες στα νησιά. Παράλληλα, ιδρύει μετόχια στα Πατήσια, στην Καλογρέζα, στο Χαλάνδρι και στο Ψυχικό. Μάλιστα οι περιοχές

Φιλοθέη, Ψυχικό (από το ψυχικό της διανοίξεως ενός πηγαδιού) και Καλογρέζα (από το καλογραία) φέρουν την ονοματοδοσία τους από την Αγία. Το πολυσχιδές όμως έργο της Αγίας, που συνοδευόταν από την αφύπνιση της εθνικής συνειδήσεως μέσω της ιδρύσεως σχολίων και μαρασμό των χαρεμιών λόγω ελλείψεως γυναικών, εξόργισε τους Τούρκους.

Αρχικά σε πρώτη φάση συνέλαβαν και βασάνισαν την Αγία για εκφοβισμό, λεηλατώντας ταυτόχρονα τα μοναστήρια της. Όταν όμως αντιλήφθηκαν, ότι η Αγία με το που αφέθηκε ελεύθερη συνέχισε με αμείωτη ένταση το θεάρεστο έργο της, αποφάσισαν την οριστική της εξόντωση. Κατά την διάρκεια της αγρυπνίας του αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, τη νύχτα της 2ας Οκτωβρίου του 1588 μ.Χ. τούρκικο απόσπασμα εισέβαλε στο μετόχι του Αγίου Ανδρέα στα Πατήσια, έσυρε στο προαύλιο την Αγία και δένοντάς την σε μια κολώνα την έδειραν ανηλεώς για πολλές ώρες. Έπειτα οι μοναχές της συνοδείας της, την μετέφεραν ημιθανή στην κρύπτη του μετοχίου της Καλογρέζας, όπου υπέκυψε στα τραύματά της στις 19 Φεβρουαρίου του 1589 μ.Χ. Η άμεσα ανακηρυχθείσα Νεομάρτυς Φιλοθέη, ενταφιάστηκε στην δεξιά πλευρά του ιερού βήματος του Αγίου Ανδρέα στην Αρχιεπισκοπή, ενώ σήμερα το σκήνωμά της τίθεται σε προσκύνηση στην Μητρόπολη Αθηνών.

Philothei was born in Athens on November 21, 1522 to an illustrious and wealthy family. Her parents were Angelos Benizelos and Syrigi Palaiologina, both from old Byzantine families. They had no children, but after fervent prayer her mother gave birth to a daughter whom they named Revoula, her birth name. Against her will, she was married at the age of 14 to the noble Andrea Chila, who mistreated her. When he died in 1539, she was only 17, beautiful and wealthy and her parents insisted that she get remarried. Instead, she remained at home, spending much of her time in prayer. The family wealth gave her the opportunity for charitable work, and while still a young woman she had gained the respect and love of the community.

When her parents died in 1549, Philothei found herself the owner of extensive holdings. She took up the monastic life and around 1551, establishing a women's monastery under the patronage of [St. Andrew](#). She took the name Philothei.^[1] There the young nuns taught handiwork, weaving, housekeeping and cooking. In this way, she prepared the young women who came to her for the domestic life.

Philothei is primarily remembered for her abundant philanthropy. The convent had a great deal of charity establishments both in Athens and on the islands of the [Aegean sea](#). Philothei founded a second, more secluded monastery at Patesia. She also built hospices, homes for the elderly, and schools for the girls and boys of Athens. One of her more controversial activities was to buy the freedom of Greeks taken as [slaves](#) by the [Ottoman Turks](#), especially women taken to the [harems](#). She offered shelter to the young women, some pregnant. Despite being hunted by the Turks, she helped them escape secretly to Tzia, Andros, Aegina and Salamina, where they were safe.^[2] In a 22 February 1583 letter to the Venetian Gerousia, Philothei asked for monetary support to pay off her debts from ransom money, duties, bribes, and taxes that she owed to the occupying Turks. Her monasteries were frequently plundered, and the farming and agricultural program, which were a basic source of sustaining her work, devastated.^[2] Four women enslaved by the Ottoman [Turks](#) in [harems](#) also ran to her for refuge. The women were traced, and Philothei was beaten and brought before the magistrate who put her in prison. Friends intervened and paid the district governor for her release. As her fame grew, so did the animosity against her. On 3 October 1588, four Ottoman mercenaries broke into the monastery at Patesia during the evening vigil service and beat her severely. She remained bedridden and died of her injuries on 19 February 1589.^[2]

Philothei is considered a martyr by the [Eastern Orthodox Church](#). Just a few years after her death, she was canonized a Saint, in the days of the Ecumenical Patriarch [Matthew the Second](#) (1595-1600). Her memory is venerated on February 19. Along with Saints [Hierotheus](#) and [Dionysius the Areopagite](#), Saint Philothei is considered a patron of the city of Athens. Her relics are interred in the [Metropolitan Cathedral of Athens](#). The [Filothei](#) district of Athens is named after her.

Saint Philothei has a Troparion written about her: Troparion to St. Philothei (Tone 5) The Faithful of Athens and all the world honor Philothei the martyred nun and rejoice in her holy relics. For she has exchanged this passing life for the life that knows no end through her struggle and martyrdom; and she begs the Savior to have mercy on us all.^[3]

Saturday of the Souls

We'll say a few words here about the profound meaning of the Saturdays of the Souls. Obviously, these days are dedicated to the dead, to the souls, to the world of the spirits.

People aren't just the body we see living, moving, working, rejoicing, suffering, growing old and dying. They're also immortal souls, united to their bodies as long as they live. When the body dies, however, the soul lives, it exists and remains immortal. It's a spiritual hypostasis, eternal, and is transferred into the invisible world of the spirits.

As an affectionate mother, the Church is here not only for those who live in this world, but also for her offspring who have died and whose souls are now in the world of the spirits.

This teaching is a fundamental tenet of our Orthodox faith. Another teaching closely linked to this is a continuation of this dogma. It's the doctrine of retribution [1] and judgment. God will just us according to our works.

In the face of divine justice, we're all guilty of greater or lesser sins. Our most important duty is to be prepared for the next life.

The Church always prays for the salvation of its offspring. It strives to produce saints for the kingdom of heaven. Many people, however, die with imperfections and stains, not because they were lacking in faith or piety, but out of weaknesses. It may be that death came upon them suddenly and they departed flawed, deficient in virtue and sanctity.

The Church assists and comforts those souls. It's an ancient, Apostolic tradition to bring gifts and offerings- candles, incense, oil lamps and so on- on behalf of the departed. 'For these are acceptable to God and bring great recompense', says Saint Athanasios the Great.

Saint John Chrysostom says: 'Let us concern ourselves for the good of our dead. Let us provide them with the proper assistance- offerings and acts of charity- because this brings them great relief,

profit and benefit. Because such things were not ordained by chance but were handed down to the Church by the Lord's most wise Disciples and Apostles. The priest is to commemorate the faithful departed over the spotless Sacraments'. And he adds: 'Those who forget and neglect to perform the dues of the dead bear responsibility and sin'.

Memorial services, liturgies, acts of charity and all the other things which are performed on behalf of the dead, are of special importance for those who have died in wars, catastrophes and disasters, in wildernesses, on the seas, in all manner of ways, particularly if they had no-one to take an interest in their soul.

The Church commemorates 'our departed fathers and brethren from all over the world' because it recognizes God's mercy and knows that 'the side of loving-kindness prevails'[2].

This care of the Church for the dead is also a great lesson for the living, because it calls upon them to be aware of their sinfulness, in repentance and firm preparation for the salvation of their soul in God's eternity.

Ψυχοσάββατα: Πως ωφελούν τους κεκοιμημένους;

Τα ψυχοσάββατα είναι ένα **μνημόσυνο** που κάνει η εκκλησία ώστε όλοι να έχουν την δυνατότητα να συγχωρεθούν και να κριθούν κατά την Δευτέρα Παρουσία.

Τα ψυχοσάββατα για να συγχωρεθεί η ψυχή των αγαπημένων μας προσώπων συνηθίζεται να προσφέρουμε κόλλυβα, τα οποία μπορούμε είτε να τα φτιάξουμε μόνοι μας είτε να τα πάρουμε έτοιμα από κάποιο ζαχαροπλαστείο(το καλύτερο είναι μόνοι μας). Στη συνέχεια, τα πηγαίνουμε στην εκκλησία για να διαβαστούν είτε στον Εσπερινό της Παρασκευής είτε στη Θεία Λειτουργία του Σαββάτου.

Τα επίσημα ψυχοσάββατα σύμφωνα με την εκκλησία είναι δύο και μάλιστα οι ημερομηνίες τους είναι κινητές καθώς εξαρτώνται από το Πάσχα. Πιο συγκεκριμένα το πρώτο είναι το Σάββατο πριν την Κυριακή της Απόκριω και το δεύτερο είναι το Σάββατο πριν την Πεντηκοστή.

Ο λόγος που το καθιέρωσε η Εκκλησία μας, παρ' ότι κάθε Σάββατο είναι αφιερωμένο στους κεκοιμημένους, είναι ο εξής: Επειδή πολλοί κατά καιρούς πέθαναν μικροί ή στην ξενιτιά ή στη θάλασσα ή στα όρη και τους κρημνούς ή και μερικοί, λόγω φτώχειας, δεν μπόρεσαν να έχουν τα καθιερωμένα μνημόσυνα, οι Πατέρες της Εκκλησίας μας θέσπισαν το μνημόσυνο αυτό και έχουν καθορίσει ξεχωριστή ημέρα της εβδομάδος γι' αυτούς.

Όπως η Κυριακή είναι η ημέρα της αναστάσεως του Κυρίου, ένα εβδομαδιαίο Πάσχα, έτσι **το Σάββατο είναι η ημέρα των κεκοιμημένων**, για να τους μνημονεύουμε και να έχουμε κοινωνία μαζί τους. Σε κάθε προσευχή και ιδιαίτερα στις προσευχές του Σαββάτου ο πιστός μνημονεύει τους οικείους, συγγενείς και προσφιλείς, ακόμη και τούς εχθρούς του που έφυγαν από τον κόσμο αυτό.

Την ημέρα αυτή φτιάχνουμε κόλλυβα και φέρνουμε πρόσφορο για τη θεία Λειτουργία, που αναγράφονται τα ονόματα των ζώντων και των κεκοιμημένων, τα οποία μνημονεύονται.

Το Ψυχοσάββατο πριν από την Κυριακή της Απόκριω έχει το εξής νόημα: Η επόμενη ημέρα είναι αφιερωμένη στη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου, εκείνη τη φοβερή ημέρα κατά την οποία όλοι θα σταθούμε μπροστά στο θρόνο του μεγάλου Κριτή. Για το λόγο αυτό με το Μνημόσυνο των κεκοιμημένων ζητούμε από τον Κύριο να δείξει τη συμπάθεια και τη μακροθυμία του, όχι μόνο σε μας αλλά και στους κεκοιμημένους αδελφούς μας, και όλους μαζί να μας κατατάξει στη Βασιλεία Του.

Κατά τα δύο μεγάλα Ψυχοσάββατα η Εκκλησιά μας μνημονεύει:

- Όλους εκείνους που πέθαναν σε ξένη γη και χώρα, σε στεριά και σε θάλασσα.
- Εκείνους που πέθαναν από λοιμική ασθένεια, σε πολέμους, σε παγετούς, σε σεισμούς και θεομηνίες.
- Όσους κήκον ή χάθηκαν.

Εκείνους που ήταν φτωχοί και άποροι και δεν φρόντισε κανείς να τους τιμήσει με τις ανάλογες Ακόλουθες και τα Μνημόσυνα. Με αυτήν την πίστη αναθέτουμε στην αγάπη και στην αγαθότητα του Θεού «εαυτούς και αλλήλους», τους ζωντανούς αλλά και τους κεκοιμημένους μας και τα μνημόσυνα θεωρούνται ΥΨΙΣΤΗ ΜΟΡΦΗ ΑΓΑΠΗΣ προς τους αδελφούς που δεν είναι πια μαζί μας.

Ψυχοσάββατο της Πεντηκοστής εορτάζει 48 ημέρες μετά το Άγιο Πάσχα.

Γι' αυτό και η Εκκλησία μας έχει τα κόλλυβα, τα μνημόσυνα. Τα μνημόσυνα είναι ο καλύτερος δικηγόρος για τις ψυχές των κεκοιμημένων. Έχουν τη δυνατότητα και από την κόλαση να βγάλουν τη ψυχή. Κι εσείς σε κάθε Θεία Λειτουργία να διαβάζετε κόλλυβα για τους κεκοιμημένους. Έχει νόημα το σιτάρι: Σπείρετε εν φθορά, εγείρεται εν αφθαρσία δηλαδή συμβολίζει το θάνατο και την ανάσταση του ανθρώπου, λέει η Γραφή...

Η ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΦΕΡΒΙΟΥ

101 Anderson Ave., Fairview, N.J. 07022

Σας προσκαλεί στο **ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ**

Το Σάββατο, 22 Φεβρουαρίου, 2020 @ 6:00 μ.μ.

Πλούσιος – Τευστικός Μπουφές

Στο **"THE GRAYCLIFF"**, (Moonachie, N.J.)

Οι μασκαράδες ευπρόσδεκτοι

Υπό μπουκάλια κρασί στο τραπέζι, καφές & γλυκά

Ζωντανή Μουσική: «Σταύρος Θεοδώρου»

Εισφορά: \$60

«Όλα τα έσοδα πάνε προς όφελος των φιλανθρωπικών σκοπών της Φιλοπτώχου & για τις ανάγκες της Εκκλησίας»

(Παρακαλώ απαντήστε μέχρι τις 18 Φεβρουαρίου, 2020)

THE PHILOPTOCHOS SOCIETY

Of the Ascension Greek Orthodox Church, 101 Anderson Ave., Fairview, N.J. 07022

Invites you to their

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ MASQUERADE GLENDI

You may come dressed for the occasion!

Saturday, February 22, 2020 @ 6:00 p.m.

At the **"THE GRAYCLIFF"** Moonachie, N.J.

Delicious Buffet - Desserts & Coffee - Two Bottles of wine on each table

& after CASH BAR

MUSIC BY: **"STAVROS THEODOROU ORCHESTRA"**

Donation: \$60

For Reservations, please call:

Eugenia Callias: (201) 947-5925

Kiki Gargas: (201) 854-4724

Maria Papadatos: (201) 461-5115

Church Office: (201) 945-6448

(All Proceeds benefit the charitable purposes Philoptochos supports & for the needs of the Church)

(Please respond by February 18, 2020)

Ascension Greek Orthodox Church

101 Anderson Ave. Fairview New Jersey

201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

***THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2020 ISSUE 2,3***

SUNDAY, February 16, 2020

Sunday of the Prodigal Son

ΚΥΡΙΑΚΗ, 16 Φεβρουαρίου, 2020

ΙΖ' Λουκά - Κυριακή του Ασώτου

MEMORIAL SERVICES -ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

40 μέρες: Ουρανία Ζιότα

40 days: Ourania Ziotas

1 χρόνος: Εμμανουήλ Λίτσης

1 year: Emmanouel Litsis

*Ο καφές προσφέρεται από την οικογένεια Ζιότα
που τελεί το μνημόσυνο εις μνήμη της κεκοιμημένης*

*The coffee is offered by the Ziotas Family
that has the Memorial Service*

SACRAMENTS— ΜΥΣΤΗΡΙΑ

2:00 p.m. Wedding

Ioannis Sengos

&

Danielle Jacquelyne Oates